

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

398.332.45

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Csak gazdagokhoz jön idén a Mikulás

Forrás:

Magyarország

Bp.

(Hely)

1921. 12/24

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Csak gazdagokhoz jön idén a Mikulás

(A Magyarország tudósítójától.) A mosolygó arcú, fehér szakállú, szigorú, de jóságos öreg bevonulásnak napja közeledik; az egykor harcos Wotan istené, aki a kereszténység befolyása alatt változott át mostani alakjára Szent Miklós püspökre. A germán mithosz istenalakja megtartotta intamázó és büntető kettős jellemét és az északi metek méphite szerint Nicolót, az ajándékos öreg püspököt most is kíséri még a szigorú Krampusz upprecht, aki idővel teljesen középkori ördög-lakká változott át.

A háború előtt ünnepélyes, pompás bevonulást tartott hozzánk is a néphitnek ez a kedves alakja. A kirakatok esténként vörös fényben bündököltek, a legszerűsebb külvárosi bolt villanykörtejére is került valami vörös díszítés; pompás, szőrmébe öltöztetett Mikulások jóságos mosollyal cipelték hátukon az édességet rejtő puttyont, amely eredetileg a rossz gyermekek számára készült; s a puttyon édes tartalma elfeledtette a tágrányult szemű apró bámulóval, aki laposra nyomta orrát a kirakatüvegen, hogy az öregnek virgács van a kezében, amellyel megbünteti a rossz gyermekeket.

Miklós napjának közeledtével minden gyermek jó volt és a virgács ilyenkor nem is büntetést hozott, hanem csak arra szolgált, hogy szaloncukrot aggassanak vörös papírral díszített ágaira. A belvárosi üzletek „vörös hetet” tartottak ilyenkor; vörös szövetek hullottak alá dus drapériák-

ban, a belvárosi játékereskedés kirakataiban gondosan berendezett, tűzfényben uszó pokol ijesztgette az odacsüdült bámulókat, a cipőkereskedők kirakataiban apró vörös cipellők hívalkodtak, a kötött-szövött holmik közül is csak a piros színűek jutottak a kirakatra. A „vörös héten” és a Karácsony táján rákövetkező fehér héten a kereskedők és a kirakatrendezők minden ügyességüket, öleltességüket és művészi érzésüket a szép kirakat rendezésére fordították, kirakatversenyeket tartottak ilyenkor, melyeken a legszebb és legötletesebb kirakat nyerte el a díjat.

A Mikulás előtti hetekben az elmarult fénynek, öleltességnek, csak halvány visszfényt mutatják most a pesti kirakatok. A Mikulás közeledtét csak néhány vörös krepppapírba burkolt villanykörte jelzi a ruhaheműt áruló üzletekben. A cukorkásboltok és a játékbazárok gondolnak még a legszívesebben a Mikulásra. Ezekben a helyeken még viszonthatjuk a régi idők Mikulás-napi kirakatát, csak mintha szegényesebbé változott volna az egész és — sajnos — nagyon megváltoztak az árjelző táblácskák is. A legszegényesebb apró Mikulás, mely foszladozó krepppapíruhácskából dugja elő torzmosolygású papírmasé-arcát, negyven-ötven koronába kerül. Viszonthatjuk a szőrmeruhás Mikulást is, azonban a viszonthatás fájdalmas, mert a szőrmeruhára kerek 700-as számmal díszített cédula van erősítve. A kirakat közepén hőmézőn csuszik le skitalpakon a modern Mikulás. Vörös arcának és a kezében tartott virgácsnak fenyegetéseit csak a fehér trikóruha enyhíti. A modern Mikulás nem hiába

jár skitalpakon, lépést tartott a rohanó idővel, csak 900 koronáért hajlandó tőle megválni a boltos, aki azonban maga sincs megelégedve a magas árákkal.

— Nem vásárol a közönség, — mondja — a forgalom nem hogy növekedett volna, hanem még csökkent. A legtöbb vevő köszön és kimegy, ha az árat meghallja. Csak az egész olcsó vásári holmi fogy, a 15—40 koronás drótkrampuszok. Már csak abban bizom, hogy talán közvetlenül az ünnep előtt megnövekedik a forgalom.

A cukorkáizletben is nagy a szomorúság. Órákhosszat ülünk anélkül, hogy vevő lépne be — mondja a tulajdonos. — De nem is csodálkozom rajta, — folytatja — száz koronába kerül 10 dkgr. a finomabb desszertből, s az olcsóbb, csomagolatlan csokoládédesszert is 30—40 korona 10 dekánként. A legegyszerűbb virgács, cukorka nélkül, csak néhány papirdarabkával díszítve, 25 koronába kerül. Ha pedig három-négy szem szaloncukor van rajta, már 50—60 koronán az ára.

Piros cipellőt sem igen vásárolhatnak az idén. Hiszen a cipővásárlást már régen nem a kalendárium szabja meg s már a cipőtalp tátongó folytonossági hiányai sem kényszerítenek be a cipősboltba.

Mikulás szomorúan ödög a sok drága holmi között és talán harcos ösére, Wotan istenre gondol, aki a mai időkben jobban meg tudna felelni hivatásának, mint a jóságos, megbocsátó, fehér szakállú öreg. Ó jó szándéknál egyebet bizony csak a gazdagoknak hozhat az idén.